

Sygn. akt *IV U 719/18*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Guniewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Magdalena Rykała-Płodzień

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2019 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku E. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę w związku z wypadkiem przy pracy

na skutek odwołania E. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 25/04/2018 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 25/04/2018 r. znak: (...) w ten sposób, że nakazuje organowi rentowemu dalszą wypłatę wnioskodawcy E. J. renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy poczynając od dnia 1 kwietnia 2018r. na trwale.

Sygn. akt IV U 719/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 13 marca 2019r.

Decyzją z dnia 25.04.2018r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., wstrzymał E. J. wypłatę renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 1.04.2018r.

Na uzasadnienie podano, że brak jest podstawy do przyznania renty, bowiem wnioskodawca nie jest osobą niezdolną do pracy, co wynika z orzeczenia komisji lekarskiej ZUS z dnia 3.04.2018r.

E. J. wniósł odwołanie od powyższej decyzji. Jego zdaniem jest niezdolny do pracy w związku z wypadkiem.

W odpowiedzi organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podnosząc, że zaskarżona decyzja jest prawidłowa bowiem podstawą do jej wydania było orzeczenie komisji lekarskiej organu rentowego.

Sąd ustalił:

Decyzją z dnia 28.11.2017r. ZUS przyznał E. J. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 30.05.2017r. na stałe.

Orzeczenie z dnia 27.10.2017r. zostało poddane kontroli w trybie nadzoru Prezesa ZUS nad wykonywaniem orzecznictwa o niezdolności do pracy, wynikającego z art. 14. Ust. 5 pkt 3 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS (t.jedn. Dz. U z 2017r, poz. 1383r.) i sprawę przekazano do rozpoznania Komisji Lekarskiej ZUS.

Orzeczeniem z dnia 03.04.2018r. komisja lekarska ZUS stwierdziła, po przeprowadzeniu ponownego bezpośredniego badania lekarskiego i dokonaniu analizy przedstawionej dokumentacji medycznej, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy.

Opierając się zatem na treści orzeczenia komisji lekarskiej, organ rentowy zaskarżoną decyzją z dnia 25.04.2018r. odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w oparciu o przepis art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.jedn. Dz. U. z 2017r. poz. 1773)

Jednocześnie ZUS decyzją z tą samą datą wstrzymał wypłatę renty od 01.04.2018r. na podstawie przepisów art.134 ust.1 pkt 1 ustawy z 17.12.1998r.o emeryturach i rentach z FUS w związku z art. 17 ustawy z dnia 30.10.02r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.jedn. Dz. U. z 2017r., poz. 1773)

W postępowaniu odwoławczym dla ustalenia, czy E. J. jest niezdolny do pracy i czy ta niezdolność pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy, Sąd dopuścił dowód z opinii lekarzy biegłych sądowych specjalistów ortopedy i neurologa.

W ocenie biegłego ortopedy odwołujący się jest częściowo niezdolny do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami w związku wypadkiem przy pracy. Odwołujący się nie jest całkowicie niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Niezdolność do pracy jest trwała i niezdolność ta trwa nadal po dniu 01.04.2018r.

Biegły rozpoznał u wnioskodawcy zespół ogona korzeniowego utrwalony po złamaniu trzonu kręgu L5 z objawami korzeniowymi utrwalonymi, stan po leczeniu operacyjnym złamania trzonu kręgu L5, dyskopatia odcinka szyjnego kręgosłupa z zespołem korzeniowym po leczeniu operacyjnym.

Wnioskodawca w chwili obecnej prezentuje obecnie dolegliwości istotnie uniemożliwiające mu wykonywanie pracy zgodnie z kwalifikacjami na otwartym rynku pracy z przyczyn schorzeń ortopedycznych. Zmiany w kręgosłupie piersiowym po leczeniu operacyjnym nie uległy remisji lecz utrwaleniu z utrwaleniem zespołu ogona końskiego. Powyższe powoduje istotną dysfunkcję funkcjonalnej i są obecnie powodem aktywnego leczenia wnioskodawcy.

Powyższe zmiany mają charakter utrwalony, bez możliwości ich dalszej remisji w przyszłości – a z powody charakteru zmian – taki stan istniał także po dniu 01.04.2018r.

Biegły neurolog rozpoznał u badanego - stan po laminektomii L4-L5 i stabilizacji przynasadowej na poziomie L4-S1 z powodu wielkoformatowego złamania trzonu kręgu L5 (19.07.2015r.), - zespół ogona końskiego.

Stan neurologiczny E. J. uzasadnia dalszą stałą częściową niezdolność do pracy nadal po 1.04.2018r.

W aktualnym badaniu neurologicznym stwierdza się zagojoną bliznę w odcinku lędźwiowym kręgosłupa, ze znacznym ograniczeniem ruchomości tego odcinka, rozlane zaburzenia czucia obu kończyn dolnych, zaburzenia funkcji seksualnych i oddawania moczu (tendencja do zalegania moczu z koniecznością samodzielnego cewnikowania), globalnie osłabienie kończyn dolnych z przewagą lewej (ma trudność w chodzeniu na palcach i piętach, wstaniem z pozycji kucznej), co przekłada się na słabą tolerancję chodu na dłuższych dystansach.

Biorąc pod uwagę czas jaki upłynął od urazu i leczenia operacyjnego stan neurologiczny wnioskodawcy należy uznać za utrwalony.

Reasumując opiniowany pozostaje nadal trwale częściowo niezdolny do pracy po 1.04.2018r.

Sąd podzielił opinie biegłych uznając, iż są one fachowe i zupełne. Opinie zostały wydane przez biegłych specjalistów, których specjalizacje zawodowe odpowiadają rodzajom schorzeń i dolegliwości wnioskodawcy. Biegli wydali opinie po badaniu wnioskodawcy oraz po wnikliwej analizie dokumentacji jego leczenia.

W opinii podali rozpoznanie, opisali aktualny stan zdrowia wnioskodawcy a także dokonali oceny stanu jego zdrowia w aspekcie zdolności do pracy. Opinie zostały rzetelnie uzasadnione. Biegły ortopeda uznał, iż wnioskodawca jest nadal częściowo niezdolny do pracy i niezdolność ta pozostaje w związku z wypadkiem w pracy na trwale.

Spór dotyczy tego, czy wnioskodawca jest niezdolny do pracy w związku z wypadkiem w pracy, a tym samym czy spełnia warunki do uzyskania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem tj. świadczenia wynikającego z art. 6 ust.1 pkt. 6 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009r., Nr 167, poz. 1322).

Odwołanie jest zasadne.

Zgodnie z treścią art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009r. Nr 167, poz. 1322 j.t.) przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty rodzinnej i dodatku do renty rodzinnej dla sieroty zupełnej z tytułu ubezpieczenia wypadkowego, do ustalenia wysokości tych świadczeń oraz ich wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

Wnioskodawca udowodnił, że jest częściowo niezdolny do pracy w związku wypadkiem przy pracy na trwale.

Z tych też względów Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.